

Fent referència a Sant Llorenç de Montgai en Pep Soldevila diu en el seu llibre *Las 100 millors escalades de Catalunya* “Escarlar aquí és abans que res una experiència relaxant: roca perfecta, reunions còmodes, i la vista que s’eixampla progressivament amb l’alçada, per descobrir-nos la bellesa del meandre que formen les aigües de l’embassament...” És cert que l’entorn acompanya per encarar les escaldes amb un altre ritme, potser més relaxat, però que al mateix temps ens permet gaudir més de cada moviment, de cada rugositat... La Isaac-Gabriel és una de les vies més repetides de la Paret de l’Ós: dificultat moderada i bona roca (menys al primer llarg) són motius més que suficients perquè això sigui així.

- Via: Isaac-Gabriel
- Zona: Sant Llorenç de Montgai – Paret de l’Ós
- Dificultat: V+ (MD-)
- Llargària: 160 metres
- Grau d’exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada
- Material: Tot i trobar-se completament equipada, hi ha trams on les assegurances allunyen. No obstant podem complementar la protecció fàcilment duent un joc de friends i/o tascons
- Orientació: Sud

Aproximació:

Des de Balaguer hem de prendre la carretera direcció Tremp (C-13). Abans d’arribar al poble de Camarasa trobem un desviament a mà esquerra direcció a Sant Llorenç de Montgai (LV-9047). Hem de seguir per aquesta carretera direcció Sant Llorenç. La primera paret que veiem és la Paret de l’Ós. La nostra via es troba a la part dreta i s’inicia en una mena de diedre taronja poc definit, tot just al costat de la carretera. Si tenim sort podem aparcar just al costat.

L1(V)

La via s’inicia amb uns ressalts al peu d’un diedre taronja poc definit. Hem d’escalar uns primers metres força rentats fins la primera assegurança, a partir d’aquí la roca millora lleugerament. Superem una primera placa vertical per col·locar-nos sobre una petita lleixa. Des d’aquest punt encarem una segona placa, més tombada, però més polida. L’escalem diagonalment fins aprofitar un petit diedre fissurat que ens permet arribar a la reunió, molt còmoda. Aquesta primera tirada és desagradida, per l’estat de la roca, però no ens hem de desanimar perquè la roca millora molt a mida que anem guanyant metres. 25 metres.

L2(V+)

Des de la reunió sortim per una marcada fissura diagonal, que ens permet fer uns passos en bavaresa fins que ens col·loquem sobre una placa ramposa. Hem de superar la placa amb uns passos d’adherència fins arribar a un petit diedre força vertical. Aquí es troba el pas clau del llarg, però està ben assegurat. Un cop sortim del diedre travessem una nova placa tombada i relativament polida fins a la reunió. A partir d’aquest punt la roca es torna

boníssima. 40 metres.

L3(V+)

Des de la reunió ataquem un ressalt una mica desplomat. Hem de tibar de braços, pujar peus i el superarem sense més problemes. Un cop sobre el ressalt hem de flaquejar descaradament cap a l'esquerra (compte en no seguir una línia de parabolts que tira recte cap amunt). El flanqueig no és complicat, però no està de més col·locar alguna peça extra, sobretot pensant en el segon, donat que des de la R-3 no el veurem fins que surti del flanqueig.

Un cop hem flaquejat, haurem de tirar recte amunt, seguint les assegurances, per terreny cada cop més vertical però amb presses fantàstiques. Només per aquesta tirada val la pena haver patit el primer llarg. La reunió es fa en una petita lleixa i és força còmoda. 30 metres.

L4(V+)

Sortim per una fissura recte amunt amb uns passos força bonics. De seguida anem una mica a l'esquerra (compte en no tirar per una línia de parabolts que es veu més a l'esquerra) per després anar descaradament a la dreta. trobarem una reunió una mica precària que ens saltarem i enfilarem una bavaresa diagonal que escup una mica, aquest és el pas clau del llarg i les assegurances són molt aprop. Un cop superat aquest tram més difícil seguim uns metres més senzills fins a la reunió, també molt còmoda. 40 metres.

L5(IV+)

Sortim de la reunió recte amunt per una placa fantàstica, fissurada i plena de forats. Quan es posa vertical tenim un pas molt estètic en ens situa sobre una petita lleixa. Seguim per la dreta d'una fissura molt ampla i fàcil que ens permet guanyar uns metres per creuar una placa pel terreny més fàcil que ens mena directament al cim. Muntem la reunió a unes savines. 25 metres.

Descens:

Prenem un corriol cap al nord i que després va girant cap a l'est (fites visibles). En 15 minuts ens portarà fins l'inici de la via.

El que més m'ha agradat:

- Escalada del tot variada amb passos força bonics.
- A partir del tercer llarg la roca és de primera qualitat.
- Reunions molt còmodes.
- Aproximació nul·la.

El que no m'ha agradat tant:

- Llàstima que les dues primeres tirades estiguin tant gastades. Tot i així val la pena continuar perquè la resta de la via és preciosa.